

РЕШЕНИЕ

№ 15630

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 19.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **6946** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (АПК).
Образувано е по жалба от „Ен енд Ем Комюникейшънс“ ООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя Н. И. С., срещу мълчалив отказ на главния архитект на Столична община (СО) за одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на рекламен елемент по заявление с вх. № САГ23-АХ00-881/18.03.2023 г.

С жалбата се твърди, че след подаване на заявление за одобряване на схема за поставяне на рекламен елемент с площ от 24 кв.м, подадено на 07.11.2023 г., с писмо от 29.12.2023 г. главният архитект на СО е уведомил заявителя, че има подадено и друго искане за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ от 24 кв.м в непосредствена близост, разгледано от ОЕСУТ, като разстоянието между двата рекламни елемента не отговаряло на изискването на т.2.3 от Приложение № 1 към чл.4 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО). В писмото било посочено, че на заявителя по първото искане са дадени указания за допълване на проектната документация и в случай, че същите не бъдат изпълнени, производството по неговото заявление щяло да бъде прекратено, съответно заявлението на жалбоподателя – процедирано. След като почти три месеца след това писмо не последвало никакво развитие, „Ен енд Ем Комюникейшънс“ ООД подало процесното заявление, получило вх. № САГ23-АХ00-881/18.03.2024 г., с което е поискано издаването на разрешение за поставяне на рекламен елемент, отговор по което не последвал. С

това, според жалбоподателя, бил формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, чиято отмяна се иска с жалбата. Претендира се и присъждане на разноси.

Ответникът – главният архитект на Столична община в открито съдебно заседание чрез упълномощения си процесуален представител юрк. Д. П. оспорва жалбата като неоснователна като твърди, че са били налице процесуални пречки за издаване на исканото разрешение за поставяне. Моли за отхвърляне на жалбата, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу акт, който подлежи на обжалване и в срока по чл.215, ал.4 от ЗУТ за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Със заявление с вх. № САГ23-АХ00-881/07.11.2023 г. жалбоподателят „Ен енд Ем Комюникейшънс“ ООД е поискал от главния архитект на СО да бъде одобрена схема за поставяне на рекламен елемент с едностранна площ от 24 кв.м (8/3 м) в ПИ с идентификатор 68134.905.1749, район „Л.“ - СО.

С писмо с изх. № САГ23-АХ00-881-3 от 29.12.2023 г. главният архитект на СО е уведомил заявителя, че след извършване на служебна справка за възможността да бъде поставен рекламен елемент в посочения имот в условията на действащата към момента на подаване на заявлението наредба е установено, че има искане за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 24 кв.м (8/3 м) в ПИ с идентификатор 68134.905.409, което е в непосредствена близост, като разстоянието между двата рекламни елемента с едностранна рекламна площ 24 кв.м за улици При клас, какъвто бил [улица], по регулация, трябвало да е минимум 200 м, съгласно т.2.3 от Приложение № 1 към чл.4 от НПОРИМДЕРДТСО. От приложените към заявленията схеми за поставяне е установено, че разстоянието между двата заявени рекламни елемента е по-малко от допустимото. В писмото е посочено също, че искането на първия заявител е разгледано на ОЕСУТ и на заявителя са дадени указания за допълване на проектната документация и в случай, че същите не бъдат изпълнени, производството по неговото заявление щяло да бъде прекратено, съответно заявлението на жалбоподателя – процедирано.

Със заявление с вх. № САГ23-АХ00-881/18.03.2024 г., „Ен енд Ем Комюникейшънс“ ООД е поискано от главния архитект на СО издаването на разрешение за поставяне на рекламен елемент. С писмо с изх. № САГ23-АХ00-881-(6) от 18.06.2024 г. главният архитект на СО е уведомил „Ен енд Ем Комюникейшънс“ ООД, че по заявление за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 24 кв.м в непосредствена близост до заявения от жалбоподателя рекламен елемент е налице неприключило производство по одобряване на схема за поставяне на рекламен елемент, разгледано на ОЕСУТ. Отново е посочено, че разстоянието между двата рекламни елемента не може да бъде по-малко от 200 м, съгласно изискванията на т.2.3 от Приложение № 1 към чл.4 от НПОРИМДЕРДТСО. Тъй като в случая това разстояние било по-малко от допустимото, заявеният рекламен елемент не отговарял на изискванията, поради което за него не можела да бъде одобрена схема и издадено разрешение за поставянето му.

По делото беше изискана и приобщена към доказателствения материал преписка № САГ23-АХ00-707, образувана по заявление на „Фантастико груп“ ООД. От съдържащите се в нея документи се установява, че със заповед № САГ24-РА54-90/11.11.2024 г. по заявление с вх. № САГ23-АХ00-707, подадено на 01.09.2023 г. е одобрена схема за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 24 кв.м (8/3) в ПИ с идентификатор 68134.905.409, район „Л.“. На 13.12.2024 г. на

„Фантастико груп” ООД е издадено и разрешение за поставяне на заявения рекламен елемент в ПИ с идентификатор 68134.905.409.

За изясняване на обстоятелствата по делото беше назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза (СТЕ), която съдът като обективно изготвена и отговаряща на всички поставени въпроси, изцяло кредитира. Според заключението по нея, двата имота (ПИ с идентификатор 68134.905.1749 и ПИ с идентификатор 68134.905.409), за които е иницирана процедура по поставяне на рекламен елемент, са съседни и попадат в УПИ I – „за парк, водни площи, спорт и плувен комплекс”, кв.120, м. „В. – ВЕЦ С.”. Зоната, в която попадат тези два имота е V, съгласно Приложение № 2 към чл.5 от НПОРИМДЕРДТСО. За поставяне на рекламен елемент с рекламна площ от 24 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.905.409 на 01.09.2023 г. е подадено заявление с вх. № САГ23-АХ00-707, а за поставяне на рекламен елемент със същия размер на рекламната площ (24 кв.м) в ПИ с идентификатор 68134.905.1749 заявление с вх. № САГ23-АХ00-881 е подадено на 18.03.2024 г. При справка с данните в кадастралната карта вещото лице е установило, че ПИ с идентификатор 68134.905.409 е с лице по [улица], 5 м. Съгласно скицата с указан начин на поставяне на рекламния елемент в имот с идентификатор 68134.905.1749, същият е разположен на около 18 м от границата със съседния имот (409), при което максималното разстояние, съобразявайки изискването за разстояние до границите на имота – 3 м, е 55,5 м. При справка с одобрената със заповед № САГ24-РА54-90/11.11.2024 г. схема за поставяне на рекламен елемент в имот с идентификатор 68134.905.409, вещото лице е установило, че рекламният елемент е ситуиран на 5 м от границата със съседния имот от изток. Разстоянието на предвидения в ПИ с идентификатор 68134.905.1749 е около 18 м (по права линия). Реалната (по проект) площ между двата рекламни елемента е 23 м.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Заявление с вх. № САГ23-АХ00-881/18.03.2024 г., с което „Ен енд Ем Комюникейшънс” ООД е поискало издаването на разрешение за поставяне на рекламен елемент е подадено до компетентен административен орган – главният архитект на СО, действал в кръга на предоставените му правомощия, на основание чл.26, ал.1 от НПОРИМДЕРДТСО, доколкото зоната, в която попада ПИ е V, съгласно Приложение № 2 към чл.5 от НПОРИМДЕРДТСО.

Доколкото в ЗУТ и приложимата наредба не е регламентиран срок за произнасяне на административния орган по подадено заявление с искане на издаване на разрешение за поставяне на рекламен елемент, приложима е общата разпоредба по чл.57 ал.1 от АПК и срокът за произнасяне е 14 дни от постъпване на заявлението. След като главният архитект на СО не се произнесъл в този срок е формиран мълчалив отказ (чл.58, ал.1 от АПК), който по силата на специалната разпоредба на чл.215, ал.4 от ЗУТ подлежи на обжалване в 14-дневен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. В случая главният архитект е следвало да се произнесе до 01.04.2024 г., съответно срокът за обжалването му е бил до 01.05.2024 г. Жалбата е подадена на 16.04.2024 г., с което този срок е спазен.

Мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължението да се произнесе по направено пред него искане. Предвид разпоредбата на чл.58, ал.1 от АПК, този отказ представлява индивидуален административен акт и е изцяло приравнен към изричния такъв. Като индивидуален административен акт същият подлежи на съдебен контрол. Съгласно трайната практика на ВАС по жалба против мълчалив отказ на административен орган да издаде искания административен акт, съдът се произнася по законосъобразността му, предвид всички фактически и правни предпоставки, обуславящи претендираното право като изхожда от предполагаемите съображения, мотивирали административния орган да не уважи искането. За разлика от изричните актове по

чл.21 от АПК, мълчаливият отказ не просто се приема за административен акт, но по силата на законовата фикция се счита за изричен такъв и издаден при спазване на производството и формата по издаването му. За да прецени дали в конкретния случай е налице поддържания от жалбоподателя мълчалив отказ, съдът следва да съобрази изпълнени ли са изискуемите предпоставки на закона. При преценка на материалната законосъобразност на обжалвания мълчалив отказ, е необходимо да се установи наличието, респ. липсата на предвидените в закона обстоятелства, налагащи издаване на заявения административен акт.

В случая по делото безспорно се установи, че с процесното заявление е поискано издаването на разрешение за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 24 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.905.1749, който заедно със съседния му ПИ с идентификатор 68134.905.409 попадат в УПИ I – „за парк, водни площи, спорт и плувен комплекс”, кв.120, м. „В. – ВЕЦ С.”. За поставяне на рекламен елемент с рекламна площ от 24 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.905.409 е подадено заявление на 01.09.2023 г., а заявлението на жалбоподателя за одобряване на схема за поставяне на рекламен елемент със същата площ (24 кв.м) в ПИ с идентификатор 68134.905.1749 е подадено на 07.11.2023 г. Поради това административният орган е започнал процедура по одобряване на първото подадено заявление, за което е уведомил жалбоподателя.

Разстоянията между рекламните елементи са посочени в Приложение № 1 към чл.4 от НПОРИМДЕРДТСО. Според т.2.3 от приложението, за рекламни елементи с рекламна площ от 12 до 24 кв.м включително разстоянието между два рекламни елемента от един и същ тип при градски булеварди и магистрали от II-ри клас е по-голямо или равно на 200 м, като елементите се поставят в имотите извън обхвата на тротоарите. От заключението на изслушаната и приета съдебно-техническа експертиза става ясно, че по регулация [улица]в С. е улица II-ри клас, поради което за поставяне на рекламни елементи на нея е приложими именно посоченото в т.2.3 от приложението разстояние между два рекламни елемента от най-малко 200 м. Пак от заключението по изслушаната СТЕ се установява, че това разстояние е 23 м.

При това съдът приема, че с поставянето на рекламния елемент по заявлението на жалбоподателя посоченото изискване на т.2.3 от Приложение № 1 към чл.4 от НПОРИМДЕРДТСО би било нарушено, което е основание да бъде отказано издаването на разрешение за поставянето на рекламния елемент, поискано от жалбоподателя, тъй като по предходно заявление (подадено от „Фантастико груп” ООД на 01.09.2023 г. – повече от два месеца преди подаване на заявлението на жалбоподателя за одобряване на схема за поставяне на рекламен елемент – 07.11.2023 г.) вече е била започнала процедура. Тази процедура е завършила с издаването на заповед № САГ24-РА54-90/11.11.2024 г., с която е одобрена схема за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 24 кв.м (8/3) в ПИ с идентификатор 68134.905.409, район „Л.” и на 13.12.2024 г. на разрешение за поставяне на заявения от „Фантастико груп” ООД рекламен елемент.

В случая установените факти и обстоятелства, описани по-горе, обосновават извод за законосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Същият е бил последван и от изричен такъв, обективиран в писмо с изх. № САГ23-АХ00-881-(6) от 18.06.2024 г., с което главният архитект на СО е уведомил „Ен енд Ем Комюникейшънс” ООД, че по заявление за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 24 кв.м в непосредствена близост до заявения от жалбоподателя рекламен елемент е налице неприключило производство по одобряване на схема за поставяне на рекламен елемент, разгледано на ОЕСУТ. В писмото е посочено, че тъй като в случая разстоянието между двата рекламни елемента било по-малко от допустимото, заявеният от оспорващия рекламен елемент не отговарял на изискванията, поради което за него не можела да бъде одобрена схема и издадено разрешение за поставянето му.

Съгласно чл.170, ал.2 от АПК, когато се оспорва отказ за издаване на административен акт,

оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването му. В случая жалбоподателят не доказва, че са били налице предпоставките за издаване на разрешение за поставяне на рекламен елемент по подаденото от него заявление.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата, с която е сезиран е неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени в размер на 100 лв., съгласно чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ен енд Ем Комюникейшънс“ ООД срещу мълчалив отказ на главния архитект на Столична община за одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на рекламен елемент по заявление с вх. № САГ23-АХ00-881/18.03.2023 г.

ОСЪЖДА „Ен енд Ем Комюникейшънс“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: